

„Chorý a pyšný kráľ“

Suspírium: „Blahoslavený, kto myslí na bedára. Hospodin ho zachráni v deň nešťastia. Hospodin ho ochráni a zachová ho nažive, bude blahoslavený na zemi. [...] Hospodin ho posilní na lôžku chorých a celkom ho zbaví choroby. Povedal som: „Hospodin, zmiluj sa nado mnou! Uzdrav ma! Zhrešil som proti tebe.“ (Ž 41,2-5) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 604. 1. verš: „Velebím Ťa úprimne,...“

Pozdrav: „Keď som bol v bezpečí, povedal som si: „Nikdy sa nezachvejem.“ Hospodin, tvoja priazeň ma pozdvihla na pevný vrch. Zmocnil sa ma strach, keď si skryl svoju tvár. Hospodin, volám k tebe. Úpenlivo prosím svojho Pána o milosť:...“ (Ž 30,7-9) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná v Druhom liste apoštola Pavla Korintňanom v 12. kapitole od ôsmeho po desiaty verš takto: „Preto som trikrát prosil Pána, aby sa odo mňa vzdialil. Ale on mi povedal: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ Preto sa budem radšej chváliť svojimi slabosťami, aby vo mne prebývala Kristova sila. Preto mám záľubu v slabostiach, v hanobení, v núdzi, v súženiach, v prenasledovaniach a v úzkostiach pre Krista. Lebo keď som slabý, vtedy som silný.“ (IIK 12,8-10) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 604: 2-4. verše: „Ó, prosím Ťa pokorne,...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (IIK 1,2) Amen.

Lekcia: Druhá Kniha kroník 32. kapitola 24-33. veršov: „V tom čase Chizkija smrteľne ochorel. Keď sa však modlil k Hospodinovi, dal mu odpoveď i znamenie. Chizkija sa neodplatil vďakou za prijaté dobrodenia, ale spyšnelo mu srdce. Preto sa Boh rozhneval na neho, na Judsko i Jeruzalem. Keď sa Chizkija a obyvatelia Jeruzalema kajali zo svojej pýchy, Hospodinov hnev ich nepostihol za jeho čias. Chizkija oplýval bohatstvom a slávou. Zhotovil si pokladnice na striebro, zlato, drahokamy, balzamy, štíty a na rôzne prepychové predmety. Mal sklady na úrodu obilia, muštu, oleja, stajne pre rôzne druhy dobytky a maštale pre stáda. Vybudoval si mestá, mal veľké stáda oviec a dobytky, lebo Boh ho zahrnul nesmiernym imaním. Chizkija zasypal horný výtok vôd Gichónu a zviedol ich po západnej strane Dávidovho mesta. Chizkijovi sa darilo v každom podujatí. Iba v prípade, keď boli k nemu vyslaní poverenci babylonských kniežat, aby preskúmali znamenie, ktoré nastalo v krajine, ho Boh opustil, aby ho

podrobil skúške a spoznal celé jeho zmýšľanie. Ostatné Chizkijove príbehy a jeho zbožné skutky sú zapísané vo Videní proroka Izaiáša, syna Amóca, a v Knihe judských a izraelských kráľov. Chizkija sa uložil k svojim predkom, pochovali ho na svahu pri hrobach Dávidovcov. Keď zomrel, vzdali mu poctu všetci Júdovci a obyvatelia Jeruzalema. Po ňom sa stal kráľom jeho syn Menašše.“

Modlitba: Nebeský Otče, milostivý Bože náš, ďakujeme Ti za všetko, čo si v našom živote vykonal. Ak sme niečo urobili dobre, vieme, že aj to dobré si Ty zasial do nášho srdca. Ty nám dávaš silu, múdrosť i príležitosti slúžiť. Ďakujeme Ti za to. Prosíme Ťa, pomôž nám, aby sme **neustupovali a nevzdávali sa**, keď prídu skúšky, ťažkosti alebo neistota. Daj nám vytrvalosť a vernosť, aby sme sa aj vtedy dokázali spoľahnúť na Teba, keď nevidíme cestu pred sebou. Nauč nás verne spravovať všetko, čo si nám zveril. Pomôž nám správne zaobchádzať s pozemskými statkami a nikdy nezabudnúť, že všetko, čo máme, pochádza od Teba. Ochraňuj nás pred chamtivosťou, pýchou a túžbou hľadať istotu v tom, čo je pominuteľné. Hospodine náš, daj nám **srdce pravého učeníka**. Pomôž nám pozorne počúvať Tvoje slovo, vnímať Tvoje učenie a nielen počúvať, ale aj podľa neho žiť. Chráň nás pred pýchou, predsudkami a vlastnou tvrdohlavosťou. Formuj naše srdce i naše zmýšľanie podľa svojej vôle. Keď prídu skúšky, nauč nás modliť sa. Tak ako sa Chizkija vo svojej chorobe obrátil k Tebe, aj my chceme prichádzať pred Teba so svojimi bolesťami, obavami a slabosťami. Keď sme chorí, posilni našu vieru. Keď sa bojíme, daj nám pokoj. Keď sme slabí, buď našou silou. Nauč nás modliť sa **s dôverou a radosťou**. Prosíme Ťa, ochraňuj nás aj pred tým, aby sme hľadali pomoc všade naokolo a pritom zabudli na Teba. Nech nestaviame svoju nádej iba na ľuďoch, na vlastnej sile, na majetku alebo na pozemských spojenectvách. Odpusť nám, keď sme boli pyšní, keď sme sa spoliehali sami na seba a keď sme hľadali pomoc inde namiesto toho, aby sme sa obrátili k Tebe. **Ty buď naším jediným Učiteľom a Pánom**. Ty nás uč, Ty nás ved a Ty nám ukazuj správnu cestu. Daj nám pokorné srdce, ktoré si uvedomuje, že všetko dobré pochádza od Teba. Daj nám dôveru, aby sme ani v skúškach nestratili nádej. A daj nám radosť z modlitby, aby sme Ťa nehľadali iba vtedy, keď niečo potrebujeme, ale aby sme s Tebou chceli žiť každý deň. Pane náš, pomôž nám, aby nič z toho, čo si nám zveril, nevyšlo nazmar. Použi náš život na svoju slávu a formuj nás na verných učeníkov, ktorí Ťa nasledujú s pokorným a poslušným srdcom. **Nedovoľ, aby sme sa vzdali. Nedovoľ, aby nás viedla pýcha. Nedovoľ, aby sme hľadali pomoc inde a zabudli na Teba. Nauč nás dôverovať Ti, počúvať Ťa a poslúchať Ťa**. Ďakujeme Ti, že aj v chorobe, slabosti a v skúškach môžeme prísť k Tebe. Ty si naša pomoc, naša nádej a náš Pán. V mene Ježiša Krista Ťa prosíme, vypočuj nás. **Amen**.

Pieseň: Žalm č. 119. 25-28. verše: „Na slovo pamätaj, ...“

Vzdych: „Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa vám. Veď každý, kto prosí, dostáva, kto hľadá, nachádza, a tomu, kto klope, sa otvorí.“ (Mt 7,7-8) Amen.

Biblický text: Druhá kniha kroník 32. kapitola 24. verš: „*V tom čase Chizkija smrteľne ochorel. Keď sa však modlil k Hospodinovi, dal mu odpoveď i znamenie.*“

Milí bratia a milé sestry,

vdakvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Chizkija smrteľne ochorel. A v tej chvíli urobil to, čo človek často urobí až vtedy, keď už nemá kam inam ísť: obrátil sa k Hospodinovi. Modlil sa. A Boh mu dal odpoveď. Dal mu uzdravenie. Daroval mu život. Na choroby existuje odpoveď iba u Hospodina. Na naše slabosti, na naše lôžka, na naše bolesti existuje odpoveď iba u Boha. Nie vždy odpoveď, ktorú si predstavujeme. Nie vždy uzdravenie podľa našich predstáv. Ale Boh nie je voči ľudskej biede ľahostajný. A predsa sa príbeh Chizkiju nekončí jeho chorobou. Možno by sme čakali, že po takomto zázraku bude Chizkija do konca života pokorným človekom. Veď bol zachránený zo smrti. Dostal ďalšie roky života. Boh sa k nemu sklonil. Ale Písmo Sväté nám ukazuje niečo veľmi vážne: „**Chizkija sa však neodplatil za dobrodenie, ktoré mu bolo preukázané, lebo jeho srdce spyšnelo.**“ Choroba ho nezničila. Uzdravenie však odhalilo jeho srdce. **1. Odpoveďou na chorobu je Kristus.** Chizkija dostal odpoveď od Hospodina. My máme ešte väčšiu odpoveď. Máme Božieho Syna. Ježiš Kristus sa dotýka chorých. Ujíma sa biednych. Pozerá sa človeku do očí. Dotýka sa toho, koho sa ostatní boja dotknúť. Z Krista vychádza sila. Od Neho závisí život, lebo **On sám je život.** Koho ľudia zavrhnú, toho Kristus prijíma. Kto je na lôžku, toho pozdvihuje: „**Vstaň a chod!**“ A práve tu je tajomstvo kresťanskej nádeje. Naša nádej nie je iba v tom, že Boh odstráni našu chorobu. Naša nádej je v Tom, Ktorý má moc nad životom i smrťou. Preto sa môžeme modliť o uzdravenie. Môžeme prosiť. Môžeme plakať. Môžeme volať

k Bohu. Ale zároveň vieme: **Kristus je odpoveďou aj vtedy, keď naša choroba nezmizne.**

2. Chizkija dostal život – a zabudol na Darcu. A potom prichádza druhá časť príbehu. Chizkija dostal všetko. Zdravie. Život. Bohatstvo. Slávu. Úspech. Budoval mestá. Zhromažďoval majetok. Mal stáda, zásoby, drahokamy, obilniny, víno, olej a všetko, čo človek potrebuje k životu. A predsa v tom všetkom začal vidieť predovšetkým seba. **Dobrodenia poznal, ale Dobrodinca prestal vidieť.** To je nebezpečenstvo požehnania. Človek môže dostať Boží dar a zabudnúť na Boha, Ktorý mu ho dal. Môže dostať zdravie a začať žiť, akoby nikdy nebol chorý. Môže dostať peniaze a zabudnúť, komu za ne vďačí. Môže dostať schopnosti a začať si myslieť, že všetko dokázal sám. Môže dostať ľudí okolo seba a začať ich používať ako prostriedky. A tak sa pomaly mení otázka: „**Čo mi dal Boh?**“ na otázku: „**Čo všetko som dokázal ja?**“ A tam začína pýcha. **Pyšné srdce vidí iba seba.** Chizkija spyšnel. Len seba videl. Len zo seba vychádzal. A to je podstata pýchy. Pýcha nemusí vždy vyzeráť ako veľké slová. Niekedy vyzerá veľmi nenápadne. Človek prestane ďakovať. Prestane sa pýtať. Prestane sa modliť. Prestane rozlišovať. Prestane vidieť Boha v tom, čo má. A začne si myslieť: „**Mám na to.**“ „**Dokázal som to.**“ „**Som niekto.**“ „**Všetko mám pevne vo svojich rukách.**“ Lenže človek, ktorý všetko drží v rukách, zabúda na to, že aj jeho vlastný život drží niekto iný. Chizkija dostal všetko. A práve preto bol skúšaný.

3. Božia skúška. Biblický text hovorí, že Boh ho opustil, aby ho skúšal a aby poznal, čo je v jeho srdci. Nie preto, že by Boh nevedel, čo je v človeku. Skúška to ukáže človeku samému. Keď nič nemám, viem sa modliť. Ale čo robím, keď mám všetko? Keď som chorý, hľadám Boha. Ale čo robím, keď som zdravý? Keď potrebujem pomoc, volám: „**Pane, zachráň ma!**“ Ale čo robím, keď už záchranu nepotrebujem? Keď padám, prosím o Božiu ruku. Ale keď stojím pevne, ešte stále viem, Komu vďačím za to, že stojím? To je skúška. **Si môj? Si môj spojenec? Si môj učeník? Alebo som Ti iba prostriedkom, ktorým si pomôžeš, keď ma potrebuješ?**

4. Boh alebo jeho dary? Toto je možno najťažšia

otázka Chizkijovho príbehu. Čo vlastne chceme od Boha? Samotného Hospodina? Otca svetiel? Darcu dobrého údelu? Alebo Božie dary? Chceme zdravie – ale chceme aj Boha? Chceme peniaze – ale chceme aj Boha? Chceme úspech – ale chceme aj Boha? Chceme dobré vzťahy – ale chceme aj Boha vo svojich vzťahoch? Chceme požehnanú rodinu, dom, prácu, postavenie, bezpečie – ale zostáva pre nás Boh Pánom? Lebo človek môže začať milovať prostriedky viac ako cieľ. **Ľudí využívame, prostriedky zbožňujeme a Boha odkladáme nabok.** A pritom všetko, čo máme, je dar. Naše zdravie je dar. Naše schopnosti sú darom Hospodina. Naši ľudia sú darom. Naša práca je dar. Naše domy sú darmi. Naše mestá sú darmi. Dokonca aj to, čo sme si vybudovali vlastnými rukami, sme mohli vybudovať iba preto, že nám Boh dal život, rozum, silu, čas a príležitosť. **5. Budovanie s Božím požehnaním.** Chizkija budoval. Budoval mestá. Zabezpečil zásoby. Budoval obranu. Dokonca zabezpečil vody a pramene pre mesto. A predsa sa v tom všetkom mohol stratiť. Aj my môžeme budovať. Budujeme rodiny. Budujeme domy. Budujeme firmy. Budujeme spoločensvá. Budujeme kariéru. Budujeme svoju povesť. A môže sa stať, že jedného dňa stojíme uprostred toho všetkého a vôbec si nevšimneme, **kto nám to umožnil.** Hospodin to dal. Ale my nevieme, kto je náš Pán. Hospodin požehnal. Ale my sa správame, akoby sme si všetko vyrobili sami. Hospodin nás niesol na krídlach. Ale my začneme hovoriť: „**Ja som to zvládol.**“ A vtedy sa služobník začne správať ako pán. Už nie som služobník. Už som viac. Už si myslím, že mám na viac. A to je pýcha. **6. Človek nevie vládnuť bez Boha.** Chizkija bol kráľ. Mal moc. Mal bohatstvo. Mal ľudí. Mal vplyv. Ale ani kráľ sa nenaučí správne vládnuť, ak sa nenaučí najprv slúžiť. **Ako vládnuť, to pyšné srdce nevie.** Ako vládnuť, to nevie ten, kto si myslí, že všetko patrí jemu. Ako vládnuť, to nevie ten, kto všetko drží v hrsti a zabudol, že aj jeho život je v Božej ruke. Kráľom sa človek nestáva tým, že má moc nad druhými. Kráľom sa stáva vtedy, keď vie, komu patrí on sám. Pretože najväčšou slobodou nie je byť vlastným pánom. Najväčšou slobodou je

patriť Kristovi. **7. A potom príde Kristus.** A práve tu sa príbeh Chizkiju stretáva s evanjeliom. Chizkija dostal život a zabudol na Darcu života. Kristus však prichádza ako Ten, ktorý je **Život**. Chizkija bol kráľ a jeho srdce spyšnelo. Kristus je Kráľ a ponížil sa. Chizkija prijal bohatstvo. Kristus sa pre nás zriekol svojho bohatstva. Chizkija chcel ukázať svoju slávu. Kristus svoju slávu zakryl a išiel na kríž. Chizkija dostal ďalšie roky života. Kristus vstúpil do smrti, aby nám otvoril večný život. A preto naša nádej nie je v tom, že budeme mať všetko pod kontrolou. Naša nádej je v tom, že **všetko máme v Kristovi**. Skrze Krista je naše zdravie. Skrze Krista je náš život. Skrze Krista sú naše dary. Skrze Krista je naša budúcnosť. Skrze Krista môžeme prijať aj to, čo nám Boh dáva, bez toho, aby sme zabudli na Darcu. Drahí bratia a milé sestry! Možno sme dnes podobní Chizkijovi. Možno sme prešli chorobou. Možno nás Boh postavil na nohy. Možno sme dostali druhú šancu. Možno nám dal rodinu, prácu, dom, schopnosti, peniaze, postavenie, vplyv. A dnes sa nás Boh nepýta iba: „**Čo si dostal?**“ Pýta sa: „**Čo si urobil s tým, čo som ti dal?**“ A ešte hlbšie: „**Zostal som pre teba Bohom?**“ Lebo najväčšou tragédiou nie je stratiť zdravie. Najväčšou tragédiou je stratiť Boha uprostred zdravia. Nie je najväčšou tragédiou nemať bohatstvo. Najväčšou tragédiou je mať bohatstvo a zabudnúť, kto ho dal. Nie je najväčšou tragédiou nemať moc. Najväčšou tragédiou je dostať moc a zabudnúť, komu patríme. Preto dnes prosme: **Pane, keď budem chorý, nedovoľ mi utiecť od Teba. A keď budem zdravý, nedovoľ mi na Teba zabudnúť. Keď budem chudobný, nedovoľ mi prestať Ti dôverovať. A keď budem mať všetko, nedovoľ mi myslieť si, že Ťa už nepotrebujem. Keď budem slabý, pozdvihni ma. A keď budem silný, pokor ma svojou milosťou.** A nech sa v našom srdci nikdy nestratí najdôležitejšia odpoveď: **Nie dary, ale Darca. Nie prostriedky, ale Boh. Nie ja, ale Kristus.** Lebo **skrze Krista je všetko naše – a my sme Kristovi. Je to v skutočnosti tak? Amen.**

Modlitba: Nebeský Otče náš, stojíme pred Tebou a vyznávame, že všetko, čo máme, pochádza od Teba. Naše životy sú Tvojím darom. Naše zdravie je Tvojím darom. Naša sila, naše schopnosti, naša práca, naši blízki, naše domovy, všetko, čo sme dostali a čo sme mohli vybudovať – to všetko sme prijali z Tvojej ruky. A predsa, Pane, často zabúdame. Často vidíme dar, ale zabudneme na Darcu. Vidíme požehnanie, ale zabudneme na Teba. Vidíme to, čo držíme v rukách, ale zabúdame, že Ty držíš v rukách nás. Odpusť nám našu pýchu. Odpusť nám, keď si myslíme, že sme niečo sami zo seba. Odpusť nám, keď hovoríme: „Ja som to dokázal.“ Odpusť nám, keď sa správame ako páni toho, čo nám bolo iba zverené. Pane, chráň naše srdce pred pýchou. Keď sme chorí, daj nám dôverovať Ti. Keď sme slabí, buď našou silou. Keď ležíme na lôžku, príd' k nám svojou blízkosťou. Keď plačeme, zostaň pri nás. Keď nevieme, čo bude zajtra, nauč nás vložiť zajtrajšok do Tvojich rúk. A keď nás uzdravíš, Pane, nedovoľ nám na Teba zabudnúť. Keď nám dáš viac rokov života, nech tie roky patria Tebe. Keď nám dáš zdravie, nech ho používame na Tvoju slávu. Keď nám dáš majetok, nech sa nestane naším bohom. Keď nám dáš vplyv, nech nezabudneme slúžiť. Keď nám dáš ľudí, nech ich nepoužívame, ale milujeme. Keď nám dáš úspech, nech nezabudneme, odkiaľ prišiel. Pane, skúmaj naše srdcia. Ukáž nám, čo je v nich. Ukáž nám, kde sme Ťa vymenili za Tvoje dary. Ukáž nám, kde sme začali viac dôverovať sebe ako Tebe. Ukáž nám, kde sme prestali byť služobníkmi a začali sme sa správať ako páni. A keď nám to ukážeš, daj nám pokánie. Nie tvrdosť. Nie výhovorky. Nie ospravedlňovanie seba. Daruj nám pokorné srdce. Srdce, ktoré vie povedať: **„Pane, všetko som dostal od Teba.“** A preto nech nikdy nezabudneme, že našou najväčšou odpoveďou nie je zdravie, bohatstvo, úspech ani bezpečie. Našou odpoveďou je **Ježiš Kristus**. Ďakujeme Ti za Neho. Za Tvojho Syna, Ktorý sa sklonil k chorým. Ktorý sa dotýkal nečistých. Ktorý prijímal zavrhnutých. Ktorý pozdvihoval padlých. Ktorý prišiel k biednym. Ktorý dal svoj život za nás. Ďakujeme Ti za Krista, Ktorý nezostal pri smrti, ale vstal z mŕtvych. On je náš Život. On je naša nádej. On je náš Pán. On je náš Kráľ. Pane Ježišu, nedovoľ nám žiť tak, akoby sme Ťa nepotrebovali. Keď budeme mať všetko, nech máme predovšetkým Teba. Keď budeme mať málo, nech máme Teba. Keď budeme silní, nech máme Teba. Keď budeme slabí, nech máme Teba. Keď budeme zdraví, nech máme Teba. A keď budeme umierať, nech máme Teba. Lebo nechceme iba Tvoje dary. **Chceme Teba.** Nie dary, ale Darcu. Nie prostriedky, ale nášho Boha. Nie seba, ale Krista. A ak nám zveríš niečo veľké, nauč nás pokore. Ak nám zveríš ľudí, nauč nás slúžiť. Ak nám zveríš moc, nauč nás milovať. Ak nám zveríš bohatstvo, nauč nás dávať. Ak nám zveríš život, nauč nás žiť pre Teba. A keď raz budeme stáť pred Tebou, nech nemusíme povedať: **„Pane, pozri, čo všetko som vybudoval.“** Ale nech môžeme povedať: **„Pane, ďakujem Ti, že si ma celý život niesol.“** Tebe patrí sláva. Tebe patrí náš život.

Tebe patrí všetko, čo máme. A my patríme Tebe. **Skrze Krista je všetko naše – a my sme Kristovi. Amen.**

Modlitba Pánova

Ofera: „Hospodin, chválím Ťa, lebo si ma zachránil.“ (Ž 30,2a)

Požehnanie: „A jemu povedal: „Vstaň a choď. Tvoja viera Ťa zachránila.“ (Lk 17,19) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 334: „Čo činí Boh, vždy dobré je,...“